

ambulatoriet umiddelbart, men de pågældende må i så fald affinde sig med at komme i konsultation, når de øvrige konsultationer er afviklet, eller de må tages imellem de aftalte konsultationer.

Ventetiderne for indlæggelser vil formentlig alene kunne afkortes ved modernisering af sengeafdelingen eller en udvidelse af sengeantallet. Det har dog hidtil ikke været muligt inden for de bevillingsmæssige rammer at gennemføre sådanne ændringer, og der er heller ikke medtaget forslag hertil i forslag til finanslov for 1978. Afdelingens ambulatorium er rationelt moderniseret, og det kan næppe forbedres inden for bygningsens rammer. En afkorting af ventetiderne til ambulatoriet vil derfor kun kunne gennemføres ved udvidelse af det lægelige og sygeplejemæssige personale, hvilket kun i ringe grad har været muligt inden for de bevillingsmæssige rammer, der hidtil er blevet meddelt instituttet.

Indenrigsministeriet kan henholde sig til det af direktionen anførte og skal i øvrigt generelt bemærke, at der på grundlag af en netop afgiven redegørelse om instituttet i indenrigsministeriet foregår overvejelser om instituttets fremtidige udvikling m. v.

Ad § 13.6.10. Svangerskabshygiejne.

Spørgsmål 11.

Der udbedes en oversigt over, hvorledes amtskommunerne har levet op til deres lovmæssige forpligtelser til at iværksætte et oplysningsarbejde om svangerskabsforebyggelse.

Spørgsmålet bedes belyst ved nøgletal, således at det er muligt at sammenligne udviklingen forskellige steder i landet.

Svar:

Ifølge § 11, stk. 1, i loven om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, jfr. lovbekendtgørelse nr. 431 af 3. september 1975, påhviler det amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner at tilvejebringe adgang til vejledning om anvendelse af svangerskabsforebyggende metoder. Ifølge § 11, stk. 3 og 4, udarbejder indenrigsministeren retningslinjer for tilrettelæggelsen af vejledningen og sørger for, at befolkningen får oplysning om svangerskabsforebyggende metoder. Den primære opgave for amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner er således praktisk at tilvejebringe adgang til sådan vejledning og sørge for oplysning om de eksisterende muligheder for vejledning.

Loven om svangerskabshygiejne og fødselshjælp giver ikke regler for, hvorledes vejledningen om svangerskabsforebyggende metoder skal foretages. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til det ændringsforslag til loven, der blev vedtaget som lov nr. 177 af 7. maj 1975, at befolkningens adgang til vejledning om svangerskabsforebyggelse ikke må forringes. Endvidere gav folketingets socialudvalg i betænkningen over lovforslaget udtryk for, at der fortsat bør være valgmulighed mellem at få vejledning om anvendelse af svangerskabsforebyggende metoder hos den alment praktiserende læge eller på klinikker/sygehusafdelinger. I denne forbindelse bemærkes, at mødrehjælpsinstitutionerne inden nedlæggelsen i 1976 i alt drev 32 klinikker spredt over hele landet. Hertil kom 2 klinikker i København, der stadig drives af Foreningen for Familieplanlægning. I øvrigt fremgår antallet af klinikker ved udgangen af 1976 af nedenstående oversigt over vejledningsklinikker fordelt efter amtskommuner. I det samlede antal klinikker indgår også Foreningen for Familieplanlægning 2 ovennævnte klinikker.

	Antal klinikker	Klinikkernes befolkningsunderlag (= kvinder 14-44 år incl.)	Antal potentielle klienter pr. klinik
Københavns kommune ¹⁾	3	100.001	ca. 82.386 ²⁾
Frederiksberg kommune.....	1	16.885	16.885